

[Justitsministeren.]

Jeg må derfor konkludere i, at jeg, således som parkeringsmulighederne er i dag i København, ikke kan anse de indførte restriktioner for uberettigede eller urimelige.

Anker Lau: Jeg må også i dette tilfælde beklage det negative svar, som den højtærede justitsminister gav i overensstemmelse med den højtærede minister for offentlige arbejder.

Jeg kender naturligvis hele sagen, også det, der her er blevet fremført; jeg har læst betænkningen fra rådhuset. Men jeg kan sige til den højtærede justitsminister, at ingen af samtlige partier på rådhuset, bortset fra socialdemokratiet, ingen inden for erhvervslivet eller inden for bilisternes kreds vil give den højtærede minister ret i de betragtninger, der her er fremført. Det er derfor, kritikken er så stærk. Man mener således med afgjort sikkerhed ikke, at ordningen vil løse problemerne, snarere forværre dem. Det er virkelig i god hensigt, af hensyn til hele den københavnske befolknings mulighed for at komme rundt i deres by, at jeg opfordrer de herrer ministre til at tage et initiativ på dette område, inden sagen går endnu mere i hårdknude, og jeg vil oprigtigt henstille til den højtærede justitsminister, at han drøfter sagen endnu en gang med den højtærede minister for offentlige arbejder og prøver på at bringe de parter sammen til en forhandling, som er interesseret i disse spørgsmål, og som kun nærer det ene ønske at skaffe gode parkeringsforhold i København.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alfred Jensen* til indenrigsministeren:

„Hvad har ministeren foretaget sig for at sikre det indkaldte mandskab ved civilforsvaret en ordentlig behandling?“

Alfred Jensen: Den 9. december rettede jeg et spørgsmål til indenrigsministeren om forholdene på civilforsvarets kaserne i Allinge på Bornholm. Jeg påviste ved citater, hvilke gloser man anvendte over for de indkaldte, og omtalte i øvrigt en række disciplinærsager.

Ministeren havde foretaget en undersøgelse, men var ikke meget tilbøjelig til at give mig ret i, at der burde foretages noget over for befalingsmændene, hvorved man sikrede de indkaldte en ordentlig behandling. Vel ville ministeren erkende, at det ikke just var barnepigesprog, der blev anvendt over for de indkaldte; han mente imidlertid ikke, det var så slemt, da de indkaldte på Bornholm hovedsagelig var københavnere. Det viser sig nu, at det ikke alene er på Bornholm, det er galt, men at der også foregår urimeligheder andre steder ved civilforsvaret.

Sidst har en sag været fremme om forholdene på civilforsvarets kaserne i Hille-rød, hvor der også klages over en urimelig og hårdhændet behandling af de indkaldte. Til denne sag knytter sig i øvrigt dette — hvad der er af interesse — at en af de befalingsmænd, der klages over, er kommet fra Bornholm, og at han netop var en af dem, man havde de alvorligste anklagepunkter over for angående behandlingen af de indkaldte på kasernen i Allinge. Når man nu hører, hvad han fremfører over for de indkaldte, må man nok sige, at det er en tone, ja, i det hele taget forhold, som ikke kan tillades. Han har gjort opmærksom på over for de indkaldte, at han kommer fra Bornholm, og han skal nok lære dem noget andet, hvis de ikke vil makke ret. Han siger ifølge det referat, jeg står med i hånden, som findes i DKUs blad Fremad:

„De skal passe på, mine herrer! Jeg kan bringe Dem til selvmordets rand, som aviserne skriver om mig.“

Her er ikke tale om anonymitet. Det nævnes i den pågældende artikel, at det er en mester Jørgensen fra sektion B 2, og det vil altså sige, at forholdet meget let kan undersøges.

I samme forbindelse har man beklaget sig over, hvordan lægen behandler de indkaldte, som må søge hans hjælp. Den mest anvendte medicin er Albyl. Vi, der tidligere har været soldater, ved, at dengang var amerikansk olie hovedlægemidlet mod praktisk taget alle sygdomme. Det er klart, at det, der måske dengang blev tolereret, ikke bør tolereres nu, og derfor er det, jeg retter det spørgsmål til indenrigsmini-